

Christus resurgens ex mortuis jam
non moritur, mors illi ultra non
dominabitur. *Rom. 6.*

Dominica Resurrectionis.

DUPLEX I. CLASSIS.

AD MATUTINUM.

Pater. Ave María. Credo.
✠. Dómine lábia mea apé-
ries. Deus in adjutórium.
Glória Patri. Allelúia.

Invitator. Surréxit Dó-
minus vere, * Allelúia.

Ps. Veníte. 2.

Hymni et Capitula non
dicuntur in aliqua Hora-
rum usque ad Vesperas
Sabbati in Albis, nec Ver-
siculi, nisi in Nocturno.

Ad Nocturnum.

Añá. Ego sum qui sum, *
et consilium meum non
est cum ímpis, sed in lege
Dómini volúntas mea est,
allelúia.

Psalmus j.

Eátus vir, qui non
ábiit in consilio ím-
piórum, et in via
peccatórum non stetit, *
et in cáthedra pestilentiae
non sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
témptore suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæ-
cúmque fáciat prospera-
búntur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie ter-
ræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudicio : * neque pec-
catóres in consilio justó-
rum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum períbit.

Añá. Ego sum qui sum,
et consilium meum non
est cum ímpis, sed in lege

Dómini volúntas mea est, allelúia.

Añã. Postulávi Patrem meum, * allelúia : dedit mihi gentes, allelúia, in hereditátem, allelúia.

Psalmus ij.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis iridebit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessioném tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite : * erudímini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Postulávi Patrem meum, allelúia : dedit mihi gentes, allelúia, in hereditátem, allelúia.

Añã. Ego dormívi, * et somnum cepi : et exsurrexi, quóniam Dóminus suscepit me, allelúia, allelúia.

Psalmus iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes advérsantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Añã. Ego dormívi, et somnum cepi : et exsurrexi, quóniam Dóminus suscepit me, allelúia, allelúia.

℟. Surrexit Dóminus de sepúlcro, allelúia. **℞.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pater noster. **Absol.** Exáudi Dómine. **℟.** Jube domne benedicere. **Bened.** Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

Lectio j. **Cap. xvj.**

In illo témpore : María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et reliqua. Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia xxj. in Evang.

Udístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulieres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monu-

méntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur.

Sed res gesta, áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciéndã. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illius cum aromátibus venimus. Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt : quia videlicet illæ mentes supérnos cives aspiciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desideria proficiscúntur. Tu autem.

℟. Angelus Dómini descendit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit mulieribus : * Nolite timére : scio enim quia crucifixum quæritis : jam surrexit : venite, et videte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. **℟.** Et introeúntes in monuméntum

venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta, áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciéndã. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illius cum aromátibus venimus. Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt : quia videlicet illæ mentes supérnos cives aspiciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desideria proficiscúntur. Tu autem.

tum, vidérunt juvenem sedéntem in dextris, copértum stola cándida, et obstupuérunt : qui dixit illis. — Nolíte.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. **et repetitur** *℟.* Angelus Dómini. usque ad *℣.*

Deinde, dicitur *℣.* Jube. **Bened.** Divinum auxiliúm máneat.

Lectio ij.

NOtándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedere Angelus cernitur. Quid namque per sinistram, nisi vita prærens : quid vero per dexteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est : Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius, amplexábitur me. Quia ergo Redemptor noster jam præsentis vitæ corruptionem transierat, recte Angelus, qui nuntiáre perennem ejus vitam vénerat, in dextera sedébat. Qui stola cándida coopértus apparuit : quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor etenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et

suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurrectio et nostra festívitatis fuit, quia nos ad immortalitatem redúxit : et Angelórum festívitatis éstítit, quia nos revocádo ad cœlestia, eórum número implévit.

℟. Dum transisset sabbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut venientes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. *℣.* Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. — Ut venientes. Glória Patri. Ut venientes.

℣. Jube. **Bened.** Ad societátem.

Lectio iij.

IN sua ergo ac nostra festívitáte Angelus in albis véstibus apparuit : quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad superna redúcimur, cœlestis pátriæ damna reparántur. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus. Nolíte expavescere. Ac si apérte dicat, Paveant illi, qui non amant advéntum supernórum civium : pertimescant, qui carnálibus desidíis pres-

si, ad eórum se societátem pertingere posse desperánt. Vos autem cur pertimescitis, quæ vestros concives vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuisse describens, ait : Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlure etenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 20.

AD LAUDES,

Añæ. 1. Angelus autem Dómini * descendit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia.

Psalmi de Dominica. 21.
2. Et ecce terræmótus * factus est magnus : Angelus enim Dómini descendit de cœlo, allelúia.

3. Erat autem * aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúia, allelúia.

4. Præ timóre autem ejus * extérritis custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúia.

5. Respóndens autem Angelus, * dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim quod Jesum quæritis, allelúia.

Capit. Hymn. et ℣. non dicuntur, sed eorum loco Aña. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Ad Bened. Aña. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúia.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devicta morte reserásti : vota nostra, quæ præveniéndó aspiras, étiam adjuvádo proséquere. Per eúdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spirítu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. *℟.* Deo grátias, allelúia, allelúia.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, post Deus in adjutórium. et Glória Patri. dicuntur Psalmi consueti : ad Primam tamen ut in Festis, scilicet, Deus in nómine tuo. Beáti immaculáti, et Retribue, quibus finitis dicitur Aña. Hæc dies, postea Oratio, quæ ad Primam dicitur, ut in Psalterio, Dómine

Deus omnipotens. 34. Pre-
tiosa. cum reliquis, et ad
Absolut. Capituli Lectio
brevis. Si consurrexistis.
ut in Psalterio. 35.

Ad alias autem Horas,
post Añam. Hæc dies. di-
citur Oratio quæ ponitur
in Laudibus.

AD VESPERAS.

Añæ de Laudibus. 367.
et Psalmi de Domin. 147.
Et sic dicitur usque ad
Vesperas Sabbati.

Postea Aña. Hæc dies,
quam fecit Dóminus : ex-
sultémur, et lætémur in ea.

Ad Magnificat, Aña. Et
respicientes viderunt re-
volútum lápidem : erat
quippe magnus valde, al-
lelúia.

AD COMPLETORIUM.

Dicto *℟*. Jube domne.
Fratres, Sóbrii estóte.
℞. Adjutórium nostrum.
Pater noster. et facta Con-
fessione et Absolutione,
post *℟*. Convérte nos.
℟. Deus in adjutórium.
Glória Patri. Allelúia.
dicuntur Psalmi consueti:
quibus finitis dicitur.
Allelúia, allelúia, allelúia,
allelúia.

Deinde Cantic. Simeonis.
Nunc dimittis. 178. Postea
Aña. Hæc dies, quam fe-
cit Dóminus : exsultémus,

et lætémur in ea. Oratio.
Vísita, quæsumus. 179.

Prædictus modus Hora-
rum servatur usque ad
Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA

POST PASCHA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Añæ et Psalmi
ad Nocturnum et Laudes
dicuntur ut supra in die
Paschæ, per totam Octa-
vam.

℟. Surréxit Dóminus de
sepúlcro, allelúia. *℞*. Qui
pro nobis pepéndit in li-
gno, allelúia.

Pater noster. Absol. Ex-
áudi. Bened. Evangélica
léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. xxiv. b
In illo témpore : Duo ex
discípulis Jesu ibant
ipsa die in castéllum, quod
erat in spátio stadiórum
sexagínta ab Jerúsalem,
nómine Emmaus. Et réli-
qua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

Homil. xxij. in Evang.

A Udístis, fratres ca-
ríssimi, quia duó-
bus discípulis am-
bulántibus in via, non
quidem credéntibus, sed

tamen de se loquéntibus,
Dóminus appáruit : sed
eis spéciem, quam reco-
gnóscerent, non osténdit.
Hoc ergo egit foris Dó-
minus in óculis córporis,
quod apud ipsos agebátur
intus in óculis cordis. Ipsi
namque apud semetípsos
intus et amábant, et du-
bitábant : eis autem Dó-
minus foris et præsens
áderat, et quis esset non
ostendébat. De se ergo lo-
quéntibus præsentiam
exhibuit : sed de se dubi-
tántibus cognitiónis suæ
spéciem abscondit.

℞. María Magdaléne, et
áltera María ibant dilúculo
ad monuméntum. * Jesum
quem quæritis, non est
hic, surréxit sicut locútus
est, præcedet vos in Gali-
læam, ibi eum vidébitis,
allelúia, allelúia. *℟*. Et
valde mane una sabbató-
rum véniunt ad monu-
méntum, orto jam sole :
et introeúntes vidérunt jú-
venem sedéntem in dex-
tris, qui dixit illis. — Je-
sum.

Benedictio. Divínium au-
xilium.

Lectio ij.

Verba quidem contu-
lit, durítiam intellé-
ctus increpávit, sacræ

Scriptúræ mystéria, quæ
de se ipso erant, aperuit :
et tamen quia adhuc in
eórum córdibus peregrí-
nus erat a fide, se ire lón-
gius finxit. Fíngere nam-
que, compónere dícimus :
unde et compositóres luti,
fígulos vocámus. Nihil
ergo simplex véritas per
duplicitátem fecit : sed
tamen se eis exhibuit in
córpore, qualis apud illos
erat in mente. Probánda
autem erant, si hi, qui
eum etsi necdum ut Deum
diligèrent, saltem ut pere-
grinum amáre potuissent.

℞. Surréxit pastor bo-
nus, qui ánimam suam
pósuit pro óvibus suis, et
pro grege suo mori di-
gnátus est : * Allelúia,
allelúia, allelúia. *℟*. Et
enim Pascha nostrum im-
molátus est Christus. —
Allelúia. Glória. Allelúia.
Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

SED quia esse extráni
a caritate non póte-
rant hi, cum quibus Véri-
tas gradiebátur : eum ad
hospitium quasi peregrí-
num vocant. Cur autem
dícimus, vocant, cum illic
scriptum sit : Et coegerunt
eum? Ex quo nimirum
exémpló colligitur, quia

peregrini ad hospitium non solum invitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes cibosque offerunt: et Deum, quem in Scripturæ sacræ expositione non cognoverant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo præcepta Dei illuminati non sunt, faciundo illuminati sunt: quia scriptum est: Non auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea, quæ jam audire potuit, opere implere. Ecce Dominus non est cognitus dum loqueretur, et dignatus est cognosci dum pascitur.

Te Deum laudamus. 20.

Ad Bened. Añã. Jesus junxit se discipulis suis in via, et ibat cum illis: oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent: et increpavit eos, dicens: O stulti et tardi corde ad credendum in his, quæ locuti sunt Prophætæ, alleluia.

Oratio.

Deus, qui solemnitate Paschali, mundo remedia contulisti: popu-

lum tuum, quaesumus, coelesti dono prosequere; ut et perfectam libertatem consequi mereatur, et ad vitam proficiat sempiternam. Per Dominum nostrum.

Ad Magnif. Añã. Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, et estis tristes? alleluia.

FERIA TERTIA.

V. Surrexit Dominus vespere, alleluia. **R.** Et apparuit Simoni, alleluia.

Pater noster. **Absol.** Ipsius pietas. **Bened.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j. Cap. xxiv. e
In illo tempore: Stetit Jesus in medio discipulorum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolite timere. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 10. Comm. in Luc. cap. xxiv. ante finem.

Irurum, quo modo se natura corporea per impenetrabile corpus infuderit invisibili aditu, visibili conspectu; tangi facilis, difficilis aestimari. Denique conturbati

discipuli aestimabant se spiritum videre. Et ideo Dominus, ut speciem nobis resurrectionis ostenderet, Palpate, inquit, et videte, quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere. Non ergo per incorpoream naturam, sed per resurrectionis qualitatem, impervia usu clausa penetravit. Nam quod tangitur, corpus est: quod palpatur, corpus est.

R. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. **V.** Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei.—Testimonium.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio ij.

In corpore autem resurgemus. Seminatur enim corpus animale, surgit corpus spiritale: sed illud subtilius, hoc crassius, utpote adhuc terrenæ labis qualitate concretum. Nam quomodo non corpus, in quo manebant insignia vulnerum, vestigia cicatricum, quæ Dominus palpanda obtulit? In quo

non solum fidem firmat, sed etiam devotionem acuit, quod vulnera suscepta pro nobis coelo inferre maluit, abolere noluit; ut Deo Patri nostræ prætia libertatis ostenderet. Talem sibi Pater ad dexteram locat, trophæum nostræ salutis amplectens: tales illic Martyres nobis cicatricis suæ corona monstravit.

R. De ore prudentis procedit mel, alleluia: dulcedo mellis est sub lingua ejus, alleluia: * Favus distillans labia ejus, alleluia, alleluia. **V.** Sapientia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermone oris illius. — Favus. Glória Patri. Favus.

Bened. Ad societatem.

Lectio iij.

Et quoniam sermo noster evasit, consideremus qua gratia secundum Joannem crediderint Apostoli, qui gavisii sunt; secundum Lucam quasi increduli redarguantur: ibi Spiritum sanctum acceperint, hic sedere in civitate jubeantur, quoad usque induantur virtute ex alto. Et videtur mihi ille quasi Apostolus majora, et altiora tetigisse, hic

sequéntia et humanis próxima : hic histórico usus circúitu, ille compéudio : quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus : et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ideo verum putámus, utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitate distíctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidisse dicat, póstea tamen credidisse demónstrat : et si prima considerémus, contrária sunt : si sequéntia, certum est conveníre.

Te Deum laudámus. 20.
Ad Bened. Aña. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis, Pax vobis, allelúia, allelúia.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiám tuam novo semper fetu multiplicas : concéde famúlis tuis, ut sacraméntum vivéndoténeant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Vidéte manus meas et pedes

meos, quia ego ipse sum, allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

℣. Gavísi sunt discipuli, allelúia. ℞. Viso Dómino, allelúia.

Pater noster. **Absolutio.** A vinculis. **Bened.** Evangelíca léctio.

Léctio sancti Evangelíi secúndum Joánnem.

Léctio j. Cap. xxj.

IN illo témpore : Manifestávit se iterum Jesus discipulis ad mare Tiberiádis. Manifestávit autem sic : Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dicitur Dídymus. Et reliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilía xxiv. in Evang.

Léctio sancti Evangelíi, quæ modo in auribus vestris lecta est, fratres mei, quæstiónem ánimum pulsát, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri ét enim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatióem rédiit : et cum Véritas dicat : Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspiciens retro, aptus est re-

gno Dei : cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspíctur, cítius vidétur : quia nimirum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℞. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et sólvete septem signácula ejus : * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus qui occísus est, accipere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. — Allelúia.

Bened. Divínium auxiliúm.

Léctio ij.

NAM piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium scimus : et post conversiónem suam ad piscatióem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit : quia aliud est, victum per piscatióem quærere, aliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pleráque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenu possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necesse est, ut post

conversiónem ánimus non recúrrat.

℞. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. — Qui manet. Glória Patri. Qui manet. **Bened.** Ad societátem.

Léctio iij.

QUæri étiam potest, cur discipulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discipulis in slúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátió festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se cásum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illidit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis æternæ figurátur? Quia ergo discipuli adhuc slúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redemptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

Te Deum. 20.

Ad Bened. Añā. Mittite in dexteram *navigii rete, et inveniētis, allelúia.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectionis Domínicæ ánnua solemnitate lætificas : concède propítius, ut per temporalia festa, quæ ágimus, pervenire ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Añā. Dixit Jesus *discípulis suis : Afferte de piscibus, quos prendidistis nunc. Ascendit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis piscibus, allelúia.

FERIA QUINTA.

V. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pater noster. **Absol.** Exáudi. **Bened.** Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio j. Cap. xx. c

In illo tempore : María stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinavit se, et prospexit in monumentum : et vidit duos Ange-

los in albis, sedentes. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia xxv. in Evangel.

María Magdaléne, quæ fúerat in civitate peccátrix, amándo veritatem, lavit lacrymis máculas criminis : et vox Veritátis implétur, qua dicitur : Dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstrum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monumentum, ibique corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit : qui venientes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, crédiderunt. Et de eis prótinus scriptum est : Abierunt ergo discípuli ad semetipsos : ac deinde subjúngitur : María autem stabat ad monumentum foris plorans.

R. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuerunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit : * Præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis,

allelúia, allelúia. **V.** Cum ergo fleret, inclinavit se, et prospexit in monumentum : et vidit duos Angelos in albis, sedentes, qui dicunt ei. — Præcédet.

Bened. Divinum auxiliium.

Lectio ij.

QUA in re pensandum est, hujus mulieris mentem quanta vis amoris accenderat, quæ a monumento Domini, etiam discipulis recedentibus, non recedebat. Exquirebat quem non invenerat : flebat inquirendo, et amoris sui igne succensa, ejus, quem ablátum credidit, ardébat desiderio. Unde contigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remanserat ut quæreret : quia nimirum virtus boni operis, perseverantia est : et voce Veritátis dicitur : Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia quem quærebam, apparuit mihi : * Et dum flerem ad monumentum, vidi Dóminum, allelúia, allelúia. **V.** Recedentibus discipulis, non recedebam, et amoris ejus

igne succensa, ardébam desiderio. — Et dum. Glória Patri. Et dum.

Bened. Ad societatem.

Lectio iij.

María ergo cum fleret, inclinavit se, et prospexit in monumentum. Certe jam monumentum vacuum viderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat : quid est quod se iterum inclinát, iterum vidére desiderat? Sed amanti semel aspexisse non sufficit : quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quæsivit ergo prius, et minime invenit : perseveravit ut quæreret ; unde et contigit, ut inveniret : actúmque est, ut desideria diláta crescerent, et crescentia caperent quod invenissent.

Te Deum laudamus. 20.

Ad Bened. Añā. María stabat * ad monumentum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedentes, et sudarium quod fúerat super caput Jesu, allelúia.

Oratio.

DEus, qui diversitatem Gentium in confessione tui nómínis adunasti : da, ut renátis fonte baptismatis una sit fides

méntium, et pietas actio-
num. Per Dóminum.

Ad Magnif. Añā. Tulé-
runt Dóminum meum, *
et nescio ubi posuerunt
eum : si tu sustulisti eum,
dícito mihi, allelúia : et
ego eum tollam, allelúia.

FERIA SEXTA.

✠ Surréxit Dóminus ve-
re, allelúia. ✠ Et appá-
ruít Simóni, allelúia.

Pater noster. **Absol.** Ipsíus
pietas. **Bened.** Evangélica
léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. xxviii. d

IN illo témpore : Unde-
cim discipuli abiérunt
in Galilæam in montem,
ubi constitúerat illis Jesus.
Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri. **Lib. 4. Com-
ment. in Matth. in fine.**

Ost resurrectionem
Jesus in monte Ga-
lilææ conspicitur,
ibique adorátur : licet qui-
dam dubitent, et dubitatio
eórum nostram áugeat fi-
dem. Tunc manifestus
osténditur Thomæ, et la-
tus lancea vulnerátum, et
manus fixas demónstrat
clavis. Accédens Jesus lo-
cútus est eis, dicens : Data

est mihi omnis potéstas in
cœlo et in terra. Illi po-
téstas data est, qui paulo
ante crucifixus, qui sepúl-
tus in túmulo, qui mór-
tuus jacúerat, qui póstea
resurréxit. In cœlo autem
et in terra potéstas data
est : ut qui ante regnábat
in cœlo, per fidem creden-
tium regnet et in terris.

✠ Surgens Jesus Dómi-
nus noster, stans in médio
discipulórum suórum, di-
xit : * Pax vobis, allelúia :
gavísi sunt discipuli viso
Dómino, allelúia. ✠ Una
ergo sabbatórum, cum
fores essent clausæ, ubi
erant discipuli congregá-
ti, venit Jesus, et stetit in
médio eórum, et dixit eis.
— Pax.

Bened. Divínium auxí-
lium.

Lectio ij.

Entes autem docéte
omnes Gentes, bap-
tizántes eos in nómine Pa-
tris, et Fílii, et Spíritus san-
cti. Primum docent omnes
Gentes, deinde doctas in-
tíngunt aqua. Non enim
potest fieri, ut corpus ba-
ptismi recipiat sacramén-
tum, nisi ante ánima fidei
suscéperit veritátem. Ba-
ptizántur autem in nómine
Patris, et Fílii, et Spíritus

sancti : ut quorum una
est divínitas, una sit lar-
gítio : noménque Trinitá-
tis, unus Deus est.

✠ Expurgáte vetus fer-
mémentum, ut sitis nova con-
spersio : étenim Pascha
nostrum immolátus est
Christus : * Itaque epulé-
mur in Dómino, allelúia.

✠ Mórto us est propter
delicta nostra, et resur-
réxit propter justificatió-
nem nostram. — Itaque.
Glória Patri. Itaque.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

Docétes eos serváre
ómnia, quæcúmque
mandávi vobis. Ordo præ-
cipuus. Jussit Apóstolis, ut
primum docérent univér-
sas Gentes, deinde fidei
intíngerent sacraménto :
et post fidem ac baptísma,
quæ essent observánda
præcíperent. Ac ne puté-
mus lévia esse, quæ jussa
sunt, et pauca, áddidit :
Omnia quæcúmque man-
dávi vobis : ut quicúmque
crediderint, qui in Trini-
táte fúerint baptizáti, óm-
nia fáciant, quæ præcépta
sunt. Et ecce ego vobis-
cum sum usque ad con-
summationem sæculi. Qui
usque ad consummatio-
nem sæculi cum discipulis

se futúrum esse promíttit,
et illos osténdit semper
esse victúros, et se nun-
quam a credéntibus re-
cessúrum.

Te Deum laudámus. 20.

Ad Bened. Añā. Unde-
cim discipuli * in Galilæa
vidéntes Dóminum adora-
vérunt, allelúia.

Oratio.

Omnipotens sempitér-
ne Deus, qui Paschá-
le sacraméntum in recon-
ciliatiónis humanæ fœde-
re contulisti : da méntibus
nostris, ut quod professió-
ne celebrámus, imitémur
efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnif. Añā. Data
est mihi * omnis potéstas
in cœlo et in terra, allelúia.

SABBATO IN ALBIS.

✠ Gavísi sunt discipuli,
allelúia. ✠ Viso Dómino,
allelúia.

Pater noster. **Absolutio.**
A vínculis. **Bened.** Evan-
gélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. xx.

IN illo témpore : Una
sábbati María Magda-
léne venit mane, cum ad-
huc ténebræ essent, ad
monuméntum. Et réliqua.